

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ad Iesuitarvm Assertionēs, Ex Epistola Priori Divi Pavli ad
Timotheum, in Schola Dilingana disputatas, quibus totum
Papatum stabilire conati sunt, pia responsio**

**Bidembach, Wilhelm
Osiander, Lucas**

Tvbingæ

VD16 B 5358

Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiiciendum, quod cum
gratiarum actione percipitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36892

ipfos, tum alios ad pœnitentiam excitemus. Deniq̃ nullam ieiunij Diarij legem præscribimus, quoniam id Iudaismo potius conuenit, quàm Christianismo: sed hoc singulorum liberę voluntati, pro sua cuiusq̃ necessitate aut opportunitate relinquimus. Generale autem ieiunium, quod in perpetua sobrietate & temperantia consistit, omnibus modis commendamus, & ad illud vniuersos simul ac singulos pro virili nostra cohortamur.

I E S V I T Æ.

Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiiciendum, quod cum gratiarum actione percipitur.

Fideles illi sunt & veritatem agnoscunt, qui cibos omnes à Deo factos, atq̃ sibi ad vsum moderatum datos, probè nouerunt, nō autem fabulis Hereticorum credunt, à malo scilicet principio eos existerē, aut si à bono, non tamen ad sumendum conditos, propter aliquid diuini in illis existens. Interim tamen intelligunt, bonorum ciborum malum esse vsum, si contra præceptum datum illis vtantur: bonum enim fuit pomum, cuius esu peccatum in totum hominum genus infectum est: boni sues, bonæ animantes non emisso sanguine suffocata, boni & pisces squama carentes, bonæ deniq̃ carnes idolis immolata, quibus tamen vesci, propter diuinum vel Apostolicum præceptum, minime licuit.

III.

Gen. 1. 3. 9.

Num. 11.

Deut. 14.

1. Cor. 10.

Act. 15.

Can. Apost. 62.

T Responsio.

RESPONSIO.

IN hac Assertione nihil quidem per se impiè, sed aliqua tamè nimis frigide, aliqua ambigüe dicuntur. Frigidū & dilutū est, quod per fideles & veritatem agnoscetes, illos intelligunt, qui cibos omnes à Deo factos, atq; sibi ad usum moderatum datos nouerunt: Quasi verò non idem sciat Ethnicus, Turca, Iudæus, Hypocrita: qui tamen nec fideles sunt, nec veritatem agnoscunt. Apostolus autem per fideles & veri scientes intelligit eos, qui cum fide in Christum corda purificata habeant, sciunt mundis omnia munda esse: & ex hac fide omnibus creaturis legitime & cum gratiarū actione ad gloriam Dei, ac tum suam ipsorum, tum proximorum salutem & commodum vtuntur. Quorum enim personæ per fidem propter Christum Deo placent, eorum opera omnia ex fide profecta Deo probantur, quantumuis in speciem vilia, sordida & abiecta, siue edant, siue bibant, siue ieiuent, siue vigilent, siue dormiant. Quemadmodum ex aduerso, quicquid nō est ex fide, peccatum est: & pollutis ac infidelibus nihil est purum: sed pollutæ sunt eorum mens atq; conscientia, quibus etiam non solum ieiunia, verum etiam orationes in peccatum vertuntur.

Deinde ambiguum est quod aiunt, bonorum ciborum malum esse vsum, si quis contra præceptum datum illis vtatur. Nam si hoc de diuino præcepto intelligunt, rectè dicunt. Sin de humano præcepto, impium est, & in libertatem, in quam nos Christus afferuit,

asseruit, contumeliosum. Nam quæ Deus purificauit, ea nemo hominum communia debet dicere. Et à Paulo grauissimè prohibetur: Ne quis nos iudicet in cibo, aut potu, aut in parte diei festi, aut Nouilunij, aut Sabbathorum, quæ sunt umbra rerum futurarum, corpus autem Christi. Et quid multis opus est: cum ab initio huius, in quo nunc versamur, capitis doctrinam dæmoniorum vocet Apostolus, quæ à cibis, quos Deus creauit, abstinere iubeat. Act. 29.
Col. 2.

Cæterum quod Apostoli in concilio Hierosolymitano decreuerunt, vt Christiani abstinerent ab Idolothytis, & sanguine et suffocato (quod decretum 62. Canone repetitur) id temporarium fuit, & ad primitiuæ Ecclesiæ rationes accommodatum. Non enim voluerunt Apostoli iugum legis ceruicibus Christianorum imponere, quod disertè se facturos aut passuros negant: sed quia periculum erat, ne, si Gentes coram infirmis Iudæis viderentur sanguine aut suffocato, Iudæi ea libertate offensi, aut vnà ederent ambigente ac repugnante conscientia, aut ad discordiam prouocarentur: ideo Apostoli ad auerenda scandala & dissensiones in tenera Ecclesia, Iudæorum infirmitati ad tempus aliquid concesserunt. Ideoque non fuit nouum præceptum humana authoritate traditum, sed vetus officium charitatis veteri lege mandatum. Iam vt conditiones fratris imitantur, ita etiam officia charitatis mutantur: aliter enim seruiendum est fratri infirmo, aliter firmo. Proinde hoc decretum de vitando esu sanguinis & suffocati non fuit perpetuum, sed vnà cum fratrum imbecillitate desijt.

T ij Iesuitæ